

værd at satse meget mere på familien som helhed.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at loven efter Venstres mening allerede tager højde for de tanker og ideer, der er nævnt i forslaget, og det lægger vi meget vægt på i Venstre. En anbringelse må aldrig blive et mål i sig selv. Det gælder om at identificere problemet og sætte ind med hjælp over for såvel børn som voksne med henblik på forhåbentlig at kunne få familien til at fungere bedre, afhængig af omstændighederne. Derfor kan vi ikke helt støtte beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er der korte bemærkninger til hr. Kim Sejr og fru Tove Videbæk. Jeg vil bede om, at man sætter sig frem, sådan at man sidder i nærheden af talerstolen. Klokken er mange.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg er i hvert fald helt enig med hr. Flemming Oppfeldt i, at det aldrig nogen sinde skal være et mål i sig selv at foretage en anbringelse, og Det Radikale Venstre har også altid være tilhænger af, at vi heller ikke skal detailregulere i forhold til kommunerne.

Men beslutningsforslaget har den pointe, at der jo i dag ikke er krav om handleplaner for de forebyggende foranstaltninger, og det, meget af den her diskussion handler om, er det forebyggende. Hvis vi kunne få det forebyggende arbejde sat i gang, så kunne man måske langt hen ad vejen spare samfundet for nogle udgifter, og man kunne spare store menneskelige omkostninger i forbindelse med anbringelserne.

Problemet er jo, at det kun er en lille del af kommunerne, der går ind og laver det forebyggende arbejde, og med et krav om forebyggende foranstaltninger kunne man måske komme lidt længere.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Synes hr. Flemming Oppfeldt, at vi kan være tilfredse med, at under halvdelen af kommunerne p.t. opfylder lovgivningen på det her område? Det er jo ikke i forgårs eller for et halvt år siden, at den her lov blev vedtaget, den har efterhånden eksisteret i en del år. Skal vi bare vente og vente og se på, at forældre ikke får den hjælp, de har brug for? I de her anbringelsessager eller børnesager ved vi, at for 97 pct.s vedkommende

skyldes miseren, at forældrene har problemer. Det er forældrene, der har nogle problemer, og ofte bliver børnene så bare fjernet.

Ville det så ikke være det mest logiske, det mest naturlige, at man sætter massivt ind og hjælper forældrene med de problemer, de har, sådan at de kan komme på ret køl, sådan at de kan agere som de forældre, de gerne vil? Eller er hr. Flemming Oppfeldt bare tilfreds med at vente og vente?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg er langt hen ad vejen enig med hr. Flemming Oppfeldt i, at der i lovgivningen er nogle gode redskaber, man kan bruge, og det fremgår jo også af debatten. Men ser hr. Flemming Oppfeldt slet ikke nogen sammenhæng mellem de ressourcer, man giver mulighed for at sætte af i kommunerne, og så den indsats, der er? Mig bekendt er det sådan, at en tidlig forebyggende indsats f.eks. i form af en styrket sundhedspleje, som fanger problemerne op meget tidligt, en tidlig forebyggende indsats i daginstitutioner med ordentlige normeringer, hvor man kan fange tingene op og give støtte til både forældre og børn, er et rigtigt skridt.

Kl. 18.10

Mig bekendt er det også afgørende for udviklingen i familierne, at man får et meget vidt forgrenet forebyggende arbejde op at stå, og der skal man passe på med herinde fra Folketinget ikke at kaste sig over ganske snævre metoder og modeller, man så skynder sig at lovgive om, for det er også lidt modebestemt. I gamle dage hed det netværksmøder, nu hedder det familierådslagning, ikke? Der synes jeg lige, man skal kende sin besøgelsestid.

Men ser hr. Flemming Oppfeldt slet ikke nogen sammenhæng mellem de ressourcer, der er i kommunerne, og så den indsats, der ydes?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Til fru Pernille Falcon vil jeg sige, at en kommune jo aldrig må lade sin indsats i disse sager afhænge af, om der er mange eller få ressourcer til stede. Hvis der skal foretages en anbringelse, hvis et barn skal beskyttes, så skal der være penge til det, og så må man skaffe dem i en kommune. Alt andet ville være ulovligt.

Men så vil jeg sige om det her område generelt, at en forebyggende politik koblet til resultatet, nemlig eventuelt færre anbringelser, jo ville